

Vlaams
Parlement

ingediend op **571** (2020-2021) – Nr. 3
9 februari 2021 (2020-2021)

Verslag

namens de Commissie voor Wonen en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door Kristof Slagmulder en Alessia Claes

over het voorstel van resolutie

van Joke Schauvliege, Manuela Van Werde, Jean-Jacques De Gucht,
Sarah Smeyers, Vera Jans en Katja Verheyen

**over de neven- en herbestemming
van kerkgebouwen**

Samenstelling van de Commissie voor Wonen en Onroerend Erfgoed:

Voorzitter: Kurt De Loor.

Vaste leden:

Allessia Claes, Sarah Smeyers, Nadia Sminate, Manuela Van Werde, Katja Verheyen;
Adeline Blancquaert, Guy D'haeseleer, Kristof Slagmulder;
Vera Jans, Joke Schauvliege;
Gweny De Vroe, Mercedes Van Volcem;
An Moerenhout, Tine Van den Brande;
Kurt De Loor.

Plaatsvervangers:

Inez De Coninck, Liesbeth Homans, Sofie Joosen, Rita Moors, Lorin Parys;
Leo Pieters, Klaas Sloomans, Frieda Verougstraete-Deschacht;
Katrien Partyka, Katrien Schryvers;
Steven Coenegrachts, Jean-Jacques De Gucht;
Ann De Martelaer, Gustaaf Pelckmans;
Maxim Veys.

Toegevoegde leden:

Tom De Meester.

Documenten in het dossier:

- 571** (2020-2021) – Nr. 1: Voorstel van resolutie
- Nr. 2: Amendement

INHOUD

1. Toelichting.....	4
1.1. Toelichting door Joke Schauvliege	4
1.2. Toelichting door Jean-Jacques De Gucht	5
1.3. Toelichting door Manuela Van Werde	7
2. Bespreking	8
2.1. Commentaar van Kristof Slagmulder	8
2.2. Commentaar van Maxim Veys.....	8
2.3. Commentaar van Jeremie Vaneeckhout	9
2.4. Repliek van Joke Schauvliege	9
2.5. Reactie van Jeremie Vaneeckhout	10
3. Stemming	10

De Commissie voor Wonen en Onroerend Erfgoed besprak op 4 februari 2021 het voorstel van resolutie van Joke Schauvliege, Manuela Van Werde, Jean-Jacques De Gucht, Sarah Smeyers, Vera Jans en Katja Verheyen over de neven- en herbestemming van kerkgebouwen.

(Deze vergadering werd als videoconferentie georganiseerd.)

Het voorstel van resolutie werd aangenomen door de commissie.

1. Toelichting

1.1. Toelichting door Joke Schauvliege

Joke Schauvliege verwijst naar de uitgebreide gedachtewisseling over de her- of nevenbestemming van kerkgebouwen in de commissie op 20 februari 2020, waarbij de belangrijkste actoren op het veld hun visie en hun ervaringen van de voorbije jaren hebben gedeeld, en ook hun bekommernissen hebben geuit over wat er de komende jaren nog nodig zal zijn om her- en nevenbestemming mogelijk te maken (*Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 244/1).

Dat is een hele uitdaging omdat er enerzijds minder wordt gebruikgemaakt van parochiekerken en anderzijds de parochiekerk het centrum van een stadsdeel of dorp is, en iedereen er emotioneel aan gehecht is en wenst dat er met dat gebouw verder nog iets kan gebeuren. De rol van de lokale besturen en gemeenschappen mag daarbij absoluut niet worden onderschat.

Uit het regeerakkoord blijkt dat de Vlaamse Regering zich sterk engageert om daar werk van te maken. Er zullen extra stimulansen worden gegeven en meer mogelijkheden voor de lokale besturen om ermee aan de slag te gaan. Het is goed dat daarbij niet van een wit blad moet worden vertrokken. De voormalige regeringen hebben al heel wat stappen vooruitgezet. In 2011 was er de conceptnota over een toekomst voor de Vlaamse parochiekerk van de Vlaamse Regering (*Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1300/1), en in 2015 is er de verplichting gekomen om een lokaal kerkenbeleidsplan op te maken. Ondertussen hebben 185 van de 300 Vlaamse gemeenten een kerkenbeleidsplan, dat vereist is om in aanmerking te komen voor bepaalde premies.

De sleutels tot succes blijven altijd participatie en inspraak, en ook de lokale gedragenheid. Dat was een van de lessen die men kon trekken uit de voormelde gedachtewisseling, naast natuurlijk een zinvolle bestemming die breed gedragen wordt. Ook het emotionele aspect mag niet worden onderschat. Er zijn veel mooie voorbeelden op het terrein, waarnaar werd verwezen tijdens de gedachtewisseling, wat heel inspirerend kan werken voor andere lokale besturen.

Her- of nevenbestemming vraagt veel inzet van mensen maar ook van middelen. Daarom is het goed te kijken naar andere mogelijkheden van financiering. Uit de gedachtewisseling en de ervaringen van de voorbije jaren is dit voorstel van resolutie tot stand gekomen, met een aantal aanbevelingen aan de Vlaamse Regering.

De eerste aanbeveling betreft voldoende participatie en werken aan een draagvlak om tot een succesvolle her- of nevenbestemming te komen.

Ten tweede moet er worden gewaakt over voldoende afstemming tussen de verschillende spelers die actief zijn op het werkveld van het religieus erfgoed, bijvoorbeeld erfgoedcellen, intergemeentelijke onroerenderfgoeddiensten, lokale besturen, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, provincies, bisdommen enzovoort. Het is belangrijk dat die erbij worden betrokken.

Er moet ook worden gewaakt over een geïntegreerde aanpak. Er is het onroerend erfgoed, want sommige kerken zijn beschermd, maar daarnaast zijn er ook het roerend en het immaterieel erfgoed, dat vaak aanwezig is in kerken. Er moet worden gewaarborgd dat het voldoende wordt bewaakt en bewaard als het waardevol is.

De verplichting tot een kerkenbeleidsplan bestaat al sinds 2015, maar men moet erover waken dat bij de start van elke lokale bestuursperiode een nieuw plan kan worden opgemaakt of waar mogelijk geactualiseerd of bijgestuurd wordt, zodat men daarover lokaal goed nadenkt met alle actoren samen.

Een vijfde aanbeveling is om te onderzoeken of kerkenbeleidsplannen niet ruimer moeten worden bekeken in het kader van dorpskernversterking. Op dat vlak gebeurt er ook veel om op het platteland bepaalde kernen of dorpen nieuw leven in te blazen. Daar zijn nog veel mogelijkheden. Er moet ook worden bekeken welke alternatieven er zijn voor de lokale geloofsgemeenschappen in het geval van herbestemming.

Wat de centen betreft, staat in het voorstel van resolutie de suggestie om te onderzoeken of middelen in een vroegere fase kunnen worden ingezet, om te werken aan het draagvlak en de participatie, en om te bekijken welke mogelijke businessmodellen er zijn voor een her- of nevenbestemming. Uit de gedachtewisseling werd geleerd dat een aantal herbestemmingen uiteindelijk niet zijn doorgegaan omdat er geen businessmodel was. Er waren wel veel enthousiasme en een draagvlak, maar als het businessmodel niet klopt, wordt het niets op termijn.

Ten zevende is er een heel belangrijke aanbeveling over nieuwe financieringsmechanismen, bijvoorbeeld over hoe de private sector kan worden betrokken, of over een taxshelter.

Er moet worden bekeken wat er verder kan gebeuren als het Projectbureau Herbestemming Kerken zou worden stopgezet.

Een belangrijke aanbeveling is ook om eventueel naar een tijdelijke herbestemming te gaan in een tussenfase, zeg maar een pop-upbestemming.

Een laatste aanbeveling is om extra onderzoek te laten gebeuren naar obstakels op het vlak van ruimtelijke ordening, waar men vaak op limieten botst wanneer er creatieve ideeën zijn.

Tot slot dankt Joke Schauvliege iedereen die tijdens de gedachtewisseling een bijdrage heeft geleverd en ook de andere indieners van het voorstel van resolutie.

1.2. Toelichting door Jean-Jacques De Gucht

Jean-Jacques De Gucht vult aan dat het uitgangspunt van dit voorstel van resolutie inderdaad de vaststelling is dat de laatste jaren steeds meer kerken leegstaan in Vlaanderen. Een verklaring daarvoor is te vinden bij de afname van de kerkpraktijk. Elk jaar zijn er minder en minder kerkgangers. Volgens het jongste rapport van de Katholieke Kerk in Vlaanderen gingen in 2018 nog eens 17 procent minder mensen (ongeveer 50.000) naar de zondagsmis dan in 2016. Ook het aantal priesters vertoont al vele jaren een neerwaartse trend waardoor in veel kerken geen wekelijkse eucharistieviering meer plaatsvindt. Het lage aantal bedienaars van de eredienst en het lage aantal kerkgangers zorgen ervoor dat steeds meer kerken niet meer gebruikt worden voor de liturgie en bijgevolg leegstaan. Terzelfdertijd zien we dat de kosten voor het onderhoud, de verwarming, de verzekering en de restauratie van de kerkgebouwen veeleer toenemen.

Ook de Belgische bisschoppen zijn zich ervan bewust dat de infrastructuur uit het verleden niet meer beantwoordt aan de hedendaagse noden en behoeften van de Kerk, zo staat nagenoeg letterlijk te lezen in het verslag van de voormelde gedachteswisseling in de commissie begin 2020. Door middel van neven- of herbestemming kan ervoor worden gezorgd dat onze architecturale parels, want dat zijn ze wel, die niet meer gebruikt worden voor de eredienst, een tweede leven krijgen en dus niet dreigen teloor te gaan.

Kerken zijn over het algemeen gebouwen met een bijzondere architecturale meerwaarde. Het zou zonde zijn deze gebouwen, die daarenboven meestal ingeplant zijn op een centrale plaats in een stad, dorp of wijk, teloor te laten gaan. Een nieuwe invulling voorkomt dus het verdere verval van ons waardevol patrimonium. Het is aan de overheid om de neven- of herbestemming van kerkgebouwen aan te moedigen, te faciliteren en in goede banen te leiden, uiteraard in samenspraak met de kerkbesturen en de buurtbewoners, zoals Joke Schauvliege al beklemtoonde.

Uit onderzoek van het Agentschap Onroerend Erfgoed blijkt dat het herbestemmen van erfgoed een maatschappelijk relevante thematiek is. Bij de stakeholders in de erfgoedsector is herbestemming zelfs een topprioriteit. Bovendien blijkt er ook een groot draagvlak bij de bevolking voor te bestaan. De meerderheid van de bevolking ziet religieuze gebouwen niet graag verdwijnen. Een neven- of herbestemming kan het verdere verval van architecturaal erfgoed dus voorkomen.

Het voorbije decennium zijn er al heel wat inspanningen geleverd op het vlak van neven- en herbestemming van kerkgebouwen. In 2011 heeft de Vlaamse overheid de gemeenten en kerkbesturen opgeroepen om na te denken over de toekomst van de kerkgebouwen en werk te maken van een zogenaamd kerkenbeleidsplan: een langetermijnvisie voor de kerken op het grondgebied van de gemeente in kwestie. Het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 leverde lokale besturen extra stimuli om dit kerkenbeleidsplan op te stellen.

Sinds 2016 werkt het Projectbureau Herbestemming Kerken aan architecturale haalbaarheidsstudies voor de neven- of herbestemming van kerkgebouwen. Dit samenwerkingsverband van verschillende partners staat ook in voor de begeleiding van lokale besturen. Er worden pragmatische oplossingen gezocht op maat van de lokale situatie. De laatste jaren werden heel wat haalbaarheidsstudies uitgevoerd, maar voorlopig zijn daar jammer genoeg nauwelijks al gerealiseerde herbestemmingen uit voortgevloeid, om de redenen die Joke Schauvliege al heeft aangehaald.

Er zijn nochtans verschillende mogelijkheden voor (parochie)kerken die een andere invulling krijgen. Er kan geopteerd worden voor een gedeeld gebruik (met andere christelijke godsdiensten), voor een nevenbestemming (dubbel gebruik: profaan en liturgisch) of voor een herbestemming waarbij de kerk een volledig nieuwe invulling krijgt en de band met het instituut Kerk volledig wordt doorgeknipt.

Er zijn (klooster)kerken die herbestemd zijn tot school, restaurant, hotel, piano-winkel en zo meer. Andere voorbeelden van herbestemming zijn: een tentoonstellingsruimte, een cultureel centrum, een gemeentelijke feestzaal, een sociaal restaurant. Er zijn tal van mogelijkheden. De studiereis in oktober 2017 (in de vorige zittingsperiode) van de toenmalige commissie bevoegd voor Onroerend Erfgoed naar het Verenigd Koninkrijk, waar verschillende kerkgebouwen met neven- of herbestemmingen werden bezocht, bewees dat er wel degelijk hele mooie nieuwe zaken kunnen worden gedaan.

Toch blijft de uitdaging voor de komende jaren groot. Er zijn dan ook extra inspanningen nodig om de vele kerken die niet langer of maar sporadisch voor de eredienst gebruikt worden, een her- of nevenbestemming te geven. Zoals al gesteld, hebben de vele haalbaarheidsstudies die het Projectbureau heeft uitgevoerd, nog

niet geleid tot concrete herbestemmingen op het terrein. Aan de hand van het voorliggende voorstel van resolutie willen de indieners de Vlaamse Regering dan ook aanmoedigen om verdere stappen te zetten. Het voorstel vraagt onder meer om:

- erover te waken dat er voldoende participatie is en er een draagvlak wordt gecreëerd om tot een succesvolle neven- of herbestemming van kerkgebouwen te komen;
- te waken over een geïntegreerde aanpak waarbij, naast aandacht voor het onroerend erfgoed, onder meer door middel van een afgestemd depotbeleid ook de nodige aandacht gaat naar het roerend en immaterieel erfgoed zodat een duurzame neven- of herbestemming wordt gewaarborgd;
- ervoor te zorgen dat bij het begin van iedere bestuursperiode de bestaande kerkenbeleidsplannen worden geactualiseerd en zo nodig bijgestuurd om op die manier beter te kunnen inspelen op wijzigingen in de lokale situatie;
- te onderzoeken in welke mate nieuwe financieringsmechanismen waarin ook de private sector een rol zou kunnen vervullen, zoals de oprichting van een herbestemmingsfonds of het creëren van taxshelters, kunnen bijdragen aan de werkzaamheden met betrekking tot de herbestemming van eredienstgebouwen;
- te onderzoeken op welke manier nog meer kan worden ingezet – naar het voormelde model van het Verenigd Koninkrijk – op nevenbestemming als tijdelijke oplossing, definitieve oplossing en tussenoplossing vooraleer naar een volledige herbestemming kan worden gegaan;
- na te gaan welke ruimtelijke obstakels bij bijvoorbeeld een functiewijziging, die vandaag neven- of herbestemmingsprojecten blokkeren of vertragen, kunnen weggewerkt worden.

Dit is een greep uit de voornaamste aanbevelingen die de indieners in het voorstel van resolutie naar voren brengen. Jean-Jacques De Gucht dankt de andere indieners Joke Schauvliege en Manuela Van Werde voor de samenwerking en hij hoopt dat het voorstel van resolutie ruime steun zal genieten in de commissie, in het belang van die prachtige kerkgebouwen, om ze in ere herstellen en te behouden, en vooral om ze een functie te geven die bijdraagt tot het geheel in onze samenleving.

1.3. Toelichting door Manuela Van Werde

Manuela Van Werde merkt op dat 2021 een jubileumjaar is voor de kerken: in 2011 introduceerde toenmalig minister Geert Bourgeois zijn voormelde conceptnota over het parochiekerkenplan. We zijn 10 jaar later, de geesten zijn gerijpt, de Kerk en de lokale besturen beseffen dat de toekomst van bepaalde religieuze gebouwen in een her- of nevenbestemming ligt.

Toch blijven het gevoelige en vaak moeilijke dossiers, niet alleen technisch – kerkgebouwen hebben een typische architectuur – maar vooral qua invulling. Het blijft een moeizaam proces om tot een consensus te komen, tot een realistische oplossing waar zowel het kerkbestuur, de lokale gemeenschap, de geloofsgemeenschap en de erfgoedsector zich in kunnen vinden. Participatie en voortdurend overleg zijn cruciaal om een dossier tot een goed einde te brengen. Daarom wil *Manuela Van Werde* hier nogmaals benadrukken dat, om tot een realistisch plan te komen, participatie het best al wordt meegenomen in het vooronderzoek, net zoals het aangewezen is om vroeg genoeg stil te staan bij het beheer en de financieringsmogelijkheden.

Bundel de krachten van in het begin en effen samen het verdere pad. Dat is voor *Manuela Van Werde* een heel belangrijk punt in dit voorstel van resolutie, misschien wel het belangrijkste. Het is heel belangrijk dat de stadia in het traject niet steeds

opnieuw moeten overgedaan worden omdat er weer obstakels opdoemen. Op haar beurt bedankt ook zij de andere indieners voor de prettige samenwerking.

2. Bespreking

2.1. Commentaar van Kristof Slagmulder

Kristof Slagmulder stelt dat het kerkbezoek in Vlaanderen inderdaad stelselmatig achteruitgaat. Extra inspanningen en creatieve initiatieven voor een gepaste herbestemming zullen dus zeker en vast nodig zijn voor kerken die niet langer of sporadisch voor de eredienst gebruikt worden.

Veel lokale besturen stellen zich vandaag de vraag wat ze met die kerken moeten doen. Rekening houdend met de financiële haalbaarheid beseft de spreker heel goed dat een aantal van die gebouwen in handen van private investeerders zullen komen.

De Vlaams Belangfractie is alleszins van mening dat beleidsmakers sturend moeten zijn in het herbestemmen van deze kerkgebouwen. De vele kerken die Vlaanderen rijk is en niet meer voor de eredienst worden gebruikt, moeten dan ook een respectvolle invulling krijgen.

De herbestemming van kerkgebouwen ligt om verschillende redenen gevoelig. Voor het Vlaams Belang zijn de geschiedenis van de kerk, de ligging en de functionaliteit van het gebouw belangrijk. Een kerkgebouw is voor veel gelovigen een heilige ruimte en bij de herbestemming van dat gebouw moet dus rekening gehouden worden en respect betoond worden voor hun gevoelens. Een kerkgebouw mag dus geen onwaardige nieuwe invulling krijgen.

Het voorstel van resolutie dat hier vandaag voorligt, is op zich goed maar wat de Vlaams Belangfractie betreft onvolledig. Daarom wordt een amendement voorgesteld door Kristof Slagmulder, Guy D'haeseleer en Adeline Blancquaert, dat ertoe strekt om aan het beschikkend gedeelte een punt 11° toe te voegen waarbij aan de Vlaamse Regering wordt gevraagd om erover te waken dat kerkgebouwen die niet meer voor de eredienst worden gebruikt, een respectvolle invulling krijgen die rekening houdt met de gevoelens van de gelovigen (*Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 571/2, amendement nr. 1).

2.2. Commentaar van Maxim Veys

Maxim Veys noemt het een goede zaak dat de commissie kan terugkomen op dit onderwerp, na de zeer interessante gedachtewisseling. Hij vindt het wat jammer dat de indieners onder meer de sp.a-fractie niet hebben gecontacteerd, met het oog op het nemen van een kamerbreed initiatief.

Op zich is er niets mis met de doelstelling om tot een lokaal gedragen herbestemming van kerken te komen op basis van een helder financieel plan. Dat lijkt de sp.a-fractie evident, net als de vraag om rekening te houden met dorpskernversterking of de herlokalisatie van lokale geloofsgemeenschappen.

Maar Maxim Veys blijft voor het overige wat op zijn honger. Hij leest in het voorstel van resolutie dat de regering wordt gevraagd om "te onderzoeken", "na te gaan" en "te waken over". Dat zijn voor hem de klassieke termen van vrijblijvendheid. Het voorstel van resolutie bindt de regering amper, zo concludeert hij toch, behalve dan met de concrete eis om de bestaande kerkenbeleidsplannen te actualiseren, maar dit pas bij het begin van een nieuwe bestuursperiode. Het is allemaal nogal vrijblijvend, is zijn indruk, maar hij is constructief en eventueel te overtuigen. Waar zitten hierin de peper en het zout, hoe gaat dit het verschil maken op het terrein?

2.3. Commentaar van Jeremie Vaneekhout

Jeremie Vaneekhout stelt dat hij uiteraard achter de tekst op zich kan staan. De uitdaging is goed gekend door iedereen na de boeiende gedachtewisseling vorig jaar, waar hij ook een aantal van zijn bezorgdheden heeft geschetst. Zoals Maxim Veys blijft hij echter zitten met de vraag hoe dit voorstel van resolutie echt de dynamiek zou creëren die de voorbije jaren werd gemist.

De resultaten op het terrein zijn ondermaats. Iedereen kent de uitdagingen en de financiële gevolgen voor en de druk op lokale besturen en andere actoren. De uitdaging is niet nieuw: het feit dat het zeer traag gaat, lag 10 jaar geleden al voor, en wat er sindsdien gebeurd is, is zeer beperkt. Hij blijft met zijn bezorgdheid zitten. Hij zal zich niet tegen het voorstel van resolutie verzetten, maar het ambitieniveau moet een stuk hoger. Bijna een jaar geleden was er de gedachtewisseling waaruit al bleek dat er de voorbije jaren relatief weinig stappen werden gezet, zowel voor beschermde kerken als voor gewone dorpskerken. Dat is echt een blok aan het been voor de lokale besturen en het moet dus sneller gaan, uiteraard met veel respect voor de geloofs- en dorpsgemeenschappen.

Jeremie Vaneekhout voelt zichzelf persoonlijk aangesproken als het over deze thematiek gaat en hij is zeer empathisch en participatief, maar er moet sneller en meer worden gehandeld dan wat er nu is voorzien en dan wat er in het voorstel van resolutie staat. De crux zit hem vooral in de financiën.

2.4. Repliek van Joke Schauvliege

Op de bezorgdheid van de Vlaams Belangfractie over de respectvolle en eervolle herbestemming van parochiekerken antwoordt *Joke Schauvliege* dat dat ook een bekommernis van de indieners is. Het voorstel van resolutie is doorspekt met participatie, werken aan draagvlak, zorgen voor inbedding in de lokale gemeenschap. De elementen staan heel nadrukkelijk in het voorstel, niet alleen in de overwegingen maar ook in de aanbevelingen. De indieners hebben daaraan veel aandacht besteed, want dat is ook iets dat werd geleerd uit de gedachtewisseling en dat geweten is vanop het terrein.

Wat de vraag naar meer ambitie – peper en zout – betreft, kan men het beleid niet plotseling zomaar omgooien. Joke Schauvliege heeft daarnet de voorgeschiedenis geschetst met de conceptnota in 2011 en de kerkenbeleidsplannen in 2015. De indieners geloven sterk dat een her- of nevenbestemming van onderuit moet groeien. De lokale besturen zijn daarbij voor de indieners cruciale partners en de motor om het op te starten. De indieners willen dat absoluut niet overboord gooien. Daarom zijn er een aantal aanbevelingen om de motor, die soms sputtert, sneller te laten draaien.

Joke Schauvliege herneemt een aantal belangrijke punten uit het voorstel:

- zorg dat de financiering, de premies die worden gegeven, ook kunnen worden gebruikt om veel eerder participatie op te starten en te werken aan een draagvlak; zo gaat men sneller vooruit, want als men dat in een latere fase doet, valt alles stil;
- idem voor het businessmodel: er zijn mooie voorbeelden die prachtig werden opgestart met een draagvlak, maar die zijn afgebrokkeld omdat er geen businessmodel was; ook daarbij moet men dus in een vroegere fase kunnen bekijken of een herbestemming wel leefbaar is op het terrein; in de aanbevelingen staat ook dat men moet bekijken welke mogelijkheden voor private financiering er zijn;
- wat de kerkenbeleidsplannen betreft, is er een oproep aan de Vlaamse Regering om telkens bij het begin van een nieuwe lokale bestuursperiode de plannen te laten herbekijken.

Dat zijn allemaal nieuwe dingen die werden geleerd uit de gedachtewisseling, zoals ook het feit dat men naar het geheel moet kijken, naar het roerend en het onroerend aspect van de kerk, en die ervoor moeten zorgen dat de zaken sneller vooruitgaan.

Joke Schauvliege herhaalt dat in het regeerakkoord echt het engagement staat om te voorzien in stimulansen voor lokale besturen. De Vlaamse Regering heeft zo heel recent al een aantal stappen gezet om binnen de oproepkalender voor erfgoedpremies in meer geld te voorzien voor her- en nevenbestemming van kerken.

2.5. Reactie van Jeremie Vaneekhout

Jeremie Vaneekhout vindt het collegiaal dat Joke Schauvliege grondig ingaat op de kritiek van de oppositie. Hij wil duiden dat hij alle begrip heeft voor wat voorligt. Het is geen gemakkelijke oefening en niemand kan doen alsof het morgen helemaal zou zijn opgelost, maar hij heeft toch een gemis. Hij is afkomstig van Anzegem, wat relevant is omdat in die gemeente een beschermde kerk is afgebrand in 2014. De uitrol van een dossier naar restauratie maar ook naar her- of nevenbestemming heeft de complexiteit aangetoond.

Jeremie Vaneekhout snapt wat vernieuwend zou zijn aan het voorstel van resolutie, maar aan de andere kant zijn heel wat hindernissen vandaag al te overwinnen. Het voorstel van resolutie reikt niet echt de instrumenten aan om die zaken helemaal anders aan te pakken. Er is al zeer veel aandacht voor draagvlak en zo meer, zeker vanuit de lokale besturen. Lokaal worden die zaken in de praktijk wel degelijk toegepast. De Vlaamse Regering kan daar uiteraard dingen aan toevoegen en stimulansen geven, maar de grote uitdaging zit hem in de financiering, en dat is ook de molensteen om de hals van de lokale besturen.

Hij blijft op zijn honger in die zin dat er staat dat men nog maar eens moet uitzoeken welke financiële systemen er mogelijk zijn, iets wat minister van Binnenlands Bestuur Bart Somers een jaar geleden al heeft aangekondigd.

Jeremie Vaneekhout heeft veel begrip en enthousiasme voor het aanvangen van de zoektocht. Het is een gigantische uitdaging en een financiële molensteen voor lokale besturen. Hij ziet echter evenmin als Maxim Veys welke grote wending er in het voorstel van resolutie zit, die ervoor zou moeten zorgen dat er in 2024 fundamenteel meer kerken zullen zijn her- of nevenbestemd dan in 2020 het geval was. Het probleem is dat er vaak plannen en ideeën zijn die om financiële redenen niet worden uitgerold.

3. Stemming

Amendement nr. 1, voorgesteld door Kristof Slagmulder, Guy D'haeseleer en Adeline Blancquaert, wordt verworpen met 3 stemmen voor en 10 stemmen tegen.

Het voorstel van resolutie van Joke Schauvliege, Manuela Van Werde, Jean-Jacques De Gucht, Sarah Smeyers, Vera Jans en Katja Verheyen over de neven- en herbestemming van kerkgebouwen, wordt aangenomen met 8 stemmen voor bij 6 othoudingen.

Kurt DE LOOR,
voorzitter

Kristof SLAGMULDER
Alessia CLAES,
verslaggevers